

ADVIES Nr. 1.715

Zitting van dinsdag 15 december 2009

Verlof voor bijstand aan of verzorging van een zwaar ziek kind dat in een ziekenhuis opgenomen is - Gevolg advies nr. 1.690 - Ontwerp van koninklijk besluit

x x x

2.327-1

A D V I E S Nr. 1.715

Onderwerp: Verlof voor bijstand aan of verzorging van een zwaar ziek kind dat in een ziekenhuis opgenomen is - Gevolg advies nr. 1.690 - Ontwerp van koninklijk besluit

Mevrouw J. Milquet, minister van Werk en Gelijke Kansen, heeft bij brief van 1 december 2009 aan de Nationale Arbeidsraad de tekst bezorgd van een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 tot invoering van een recht op loopbaanonderbreking voor bijstand of verzorging van een zwaar ziek gezins- of familielid.

Dat ontwerp van koninklijk besluit geeft gevolg aan advies nr. 1.690 dat de Raad op 20 mei 2009 over het voornoemde onderwerp heeft uitgebracht.

De Raad heeft besloten uit eigen beweging een advies uit te brengen over dat ontwerp van koninklijk besluit.

De bespreking van dat dossier werd toevertrouwd aan een werkgroep van de Raad.

Op verslag van die werkgroep heeft de Raad op 15 december 2009 het volgende eenparige advies uitgebracht.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. INLEIDING

De Nationale Arbeidsraad heeft tijdens zijn plenaire zitting van 20 mei 2009 advies nr. 1.690 uitgebracht over het verlof voor bijstand aan of verzorging van een zwaar ziek kind dat in een ziekenhuis opgenomen is.

In dat advies heeft de Raad een voorstel geformuleerd voor een aanpassing van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 tot invoering van een recht op loopbaanonderbreking voor bijstand of verzorging van een zwaar ziek gezins- of familielid. Dat voorstel heeft tot doel de werknemer die te maken heeft met een situatie van een zwaar ziek kind dat in het ziekenhuis opgenomen is, de mogelijkheid te geven zijn arbeidsovereenkomst volledig te schorsen voor een periode van minimum een week, die één keer kan worden verlengd.

Met dat voorstel heeft de Raad aan de werknemer in die specifieke situatie de mogelijkheid willen geven om zowel op het ogenblik van de ziekenhuisopname als erna bij het zwaar zieke kind te zijn en tegelijkertijd de arbeidsorganisatorische moeilijkheden waarmee de werkgever kan worden geconfronteerd, te beperken.

Mevrouw J. Milquet, minister van Werk en Gelijke Kansen, heeft bij brief van 1 december 2009 aan de Nationale Arbeidsraad de tekst bezorgd van een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 tot invoering van een recht op loopbaanonderbreking voor bijstand of verzorging van een zwaar ziek gezins- of familielid.

De Raad heeft besloten zich uit eigen beweging uit te spreken over dat ontwerp van koninklijk besluit, dat gevolg geeft aan zijn advies nr. 1.690.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

De Raad heeft zich aandachtig gebogen over het ontwerp van koninklijk besluit dat uitvoering geeft aan zijn advies nr. 1.690 van 20 mei 2009 over het verlof voor bijstand aan of verzorging van een zwaar ziek kind dat in een ziekenhuis opgenomen is.

Hij heeft daarbij kunnen rekenen op de medewerking van vertegenwoordigers van de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg en de RVA.

De Raad constateert dat het ontwerp van koninklijk besluit niet volledig overeenstemt met het voorstel dat de sociale partners in het kader van advies nr. 1.690 hebben geformuleerd.

Hij formuleert dan ook een aantal gerichte opmerkingen over die tekst.

A. Toepassingsgebied ratione materiae en bewijs van de ziekenhuisopname van het kind

De Raad constateert dat het ontwerp van koninklijk besluit een nieuw artikel 6 ter invoegt in het voornoemde koninklijk besluit van 10 augustus 1998; § 1, eerste alinea van dat artikel bepaalt dat de werknemer voor de bijstand of de verzorging van zijn gehospitaliseerd kind tijdens de hospitalisatie van het kind als gevolg van een zware ziekte, een volledige schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst kan nemen voor een duur van één week, aansluitend verlengbaar met één week, voor zover het kind tijdens deze volledige periode gehospitaliseerd blijft.

Hij is van mening dat de woorden "voor zover het kind tijdens deze volledige periode gehospitaliseerd blijft" helemaal niet stroken met de geest van het voorstel dat hij in advies nr. 1.690 heeft gedaan.

De Raad heeft immers nooit willen bedoelen dat de toekenning van dat verlof zou afhangen van de ziekenhuisopname van het kind tijdens de volledige periode van de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst van de werknemer. Hij drukt de wens uit dat de werknemer die geconfronteerd wordt met die specifieke situatie, zowel op het ogenblik van de ziekenhuisopname als erna bij zijn zwaar ziek kind kan zijn.

Hij voegt eraan toe dat volgens hem de zware ziekte van het kind, waarvoor de behandelende arts een attest heeft gegeven, het bepalende criterium is voor de toepassing van dat verlof, en dat de ziekenhuisopname maar een aanwijzing is van de ernst van die ziekte.

Bovendien zou die voorwaarde het ontwerp van koninklijk besluit als zodanig tenietdoen, en dus ook de versoepeling die de sociale partners voor die specifieke situatie hebben gewenst, aangezien de meeste ziekenhuisopnames niet aan dat criterium zullen voldoen.

De Raad dringt er dan ook op aan dat die woorden worden geschrapt, opdat de toekenning van dat verlof niet zou worden beperkt tot de duur van de ziekenhuisopname van het kind.

In dezelfde gedachtegang dringt hij erop aan dat de woorden "tijdens de hospitalisatie van het kind als gevolg van een zware ziekte" in diezelfde bepaling worden vervangen door de woorden "wegens de hospitalisatie van het kind als gevolg van een zware ziekte".

Hij constateert verder dat § 3 van dat nieuwe artikel 6 ter bepaalt dat het bewijs van hospitalisatie van het kind gedurende de volledige periode van de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst wordt geleverd door een attest waaruit de duur van de hospitalisatie blijkt.

De Raad wijst erop dat in het kader van advies nr. 1.690 nooit het bewijs van de duur van de ziekenhuisopname van het kind werd gevraagd; overeenkomstig zijn vorige opmerking dringt hij er dan ook op aan dat die paragraaf wordt geschrapt.

B. Toepassingsgebied ratione personae

De Raad constateert dat de mogelijkheid voor de werknemer om de uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst volledig te schorsen, krachtens § 1, derde alinea van het nieuwe artikel 6 ter dat wordt ingevoegd door het ontwerp van koninklijk besluit eveneens open staat voor de werknemer die samenwoont met het zwaar zieke kind en belast is met de dagelijkse opvoeding en bij ontstentenis van een ouder de werknemer die een familielid is tot de tweede graad van het zwaar zieke kind.

Hij is van mening dat die formulering onduidelijk is met betrekking tot de ouder in de eerste graad, aangezien eruit kan worden opgemaakt dat de ouders in de eerste graad van het kind beiden moeten zijn overleden opdat een familielid tot de tweede graad dat verlof kan genieten.

De Raad herinnert eraan dat het zijn bedoeling was een familielid tot de tweede graad toe te laten dat verlof te genieten wanneer de ouders in de eerste graad van het zwaar zieke kind het niet kunnen doen.

Ter wille van de duidelijkheid dringt hij er dan ook op aan dat die bepaling zou worden verduidelijkt door overeenkomstig advies nr. 1.690 te bepalen dat de door § 1, eerste alinea van het nieuwe artikel 6 ter geboden mogelijkheid eveneens open staat voor de werknemer die samenwoont met het zwaar zieke kind en belast is met de dagelijkse opvoeding en, in geval van niet-samenwonen, voor een ouder in de eerste graad van het kind of, bij ontstentenis daarvan, voor een familielid tot de tweede graad.

C. Definitie van het begrip "zware ziekte"

De Raad constateert dat dit begrip is gedefinieerd in § 1, tweede alinea van het nieuwe artikel 6 ter dat wordt ingevoegd door het ontwerp van koninklijk besluit.

Hij neemt er akte van dat volgens de toelichting van de vertegenwoordigster van de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, in de Franse tekst de woorden "pour la convalescence" aan het einde van die definitie zullen worden geschrapt.

D. Kennisgeving aan de werkgever

De Raad constateert dat artikel 3, 1° van het ontwerp van koninklijk besluit overeenkomstig het voornoemde advies nr. 1.690 voorziet in de invoeging van een alinea in artikel 8 van het voornoemde koninklijk besluit van 10 augustus 1998; die alinea bepaalt dat, wanneer de hospitalisatie van het kind onvoorzienbaar is, kan worden afgeweken van de door die bepaling vermelde termijn en dat de werknemer in dat geval aan de werkgever een attest voorlegt van de behandelende arts waaruit het onvoorzienbare karakter van de hospitalisatie blijkt.

Hij dringt erop aan dat eveneens wordt verduidelijkt dat, wanneer de ziekenhuisopname van het kind onvoorzien is en ook wanneer de onderbreking van de arbeidsovereenkomst voor een nieuwe periode van een week wordt verlengd, de werkgever zo snel mogelijk op de hoogte moet worden gebracht.

Hij merkt bovendien op dat punt 2° van datzelfde artikel van het ontwerp van koninklijk besluit bepaalt dat de derde alinea van artikel 8 van het voornoemde koninklijk besluit van 10 augustus 1998 wordt vervangen als volgt:

"In dit geschrift dient de werkgever de periode te vermelden gedurende dewelke hij de uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst schorst of zijn arbeidsprestaties vermindert en hij dient er de attesten bij te voegen bedoeld in de artikelen 5 en 6ter, § 3."

Overeenkomstig de opmerking die hij heeft gemaakt over het attest waarin het nieuwe artikel 6 ter, § 3 voorziet, dringt hij erop aan dat de woorden "en 6ter, § 3" worden geschrapt.

Hij wijst er ook op dat in de Nederlandse tekst van die bepaling het woord "werkgever" moet worden vervangen door het woord "werknemer".

E. Overgang van de specifieke regeling naar de algemene regeling

De Raad herinnert eraan dat hij in zijn advies nr. 1.690 heeft opgemerkt dat, wanneer na de eerste week van de ziekenhuisopname blijkt dat het kind langer moet blijven dan voorzien en dat de arbeidsovereenkomst langer zal worden onderbroken dan de twee weken die maximum worden toegekend door de specifieke regeling, de werknemer zich zal moeten beroepen op het recht om van het werk afwezig te zijn voor een periode van minimum een maand, zoals bepaald in de artikelen 6 en 6 bis van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998. In dat geval zullen de twee weken die reeds zijn toegekend in het kader van die specifieke regeling, in mindering worden gebracht op die periode van minimum een maand.

Hij constateert dat dit element is opgenomen in § 2 van het nieuwe artikel 6 ter dat wordt ingevoegd door het ontwerp van koninklijk besluit, en hij vraagt zich af of die bepaling op haar plaats staat in het ontwerp van koninklijk besluit en of de strekking ervan niet moet worden verduidelijkt om overeen te stemmen met het in advies nr. 1.690 beoogde doel.

x

x

x

De Raad neemt er ten slotte akte van dat de RVA-uitkering in het kader van het verlof voor bijstand aan of verzorging van een zwaar ziek kind dat in een ziekenhuis opgenomen is, automatisch naar evenredigheid zal worden vastgesteld.